

УДК 342.9

*Марченко О. В.,
здобувач відділу проблем публічного права
Науково-дослідного інституту публічного права*

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

В статті сформовано поняття і розкритий зміст адміністративно-правового статусу міністерства, як взаємопов'язаного комплексу завдань, адміністративних обов'язків та прав у сфері виконавчо-розпорядчої діяльності на надання адміністративних послуг структурними підрозділами цього міністерства та підстав адміністративної відповідальності у цій сфері з метою справедливого забезпечення (захисту) прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Ключові слова: адміністративна послуга, адміністративно-правовий статус, забезпечення, завдання, права і свободи, справедливість.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день головним завданням публічної влади є забезпечення прав, свобод громадян України у відповідності до стандартів ЄС. Це не можливо здійснити без адаптації вітчизняного законодавства до правової системи Європейського Союзу (*Acquis communautaire* (*acquis*)).

В цій сфері вагоме місце належить Міністерству юстиції України (Мін'юст), оскільки воно суб'єктом Урядової законотворчості та провідним стосовно перевірки нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади на відповідність Конституції України, щодо не порушення в них прав і свобод громадян. Щоб визначитися з проблемами, які потребують нагального вирішення повинна бути приділена належна увага правовому статусу цього центральному органу «справедливості». В умовах сьогоднішнього працівниками міністерства та громадськістю здійснюється інтенсивна робота щодо покращення ефективності його діяльності. При цьому саме правовий статус відображає головні його особливості в системі державних органів влади, мету, завдання, функції, повноваження, компетенцію, відповідальність [1, с. 18]. При визначенні правового статусу Мін'юсту, провідна роль належить нормам адміністративного права, які потребують подальшого розвитку й удосконалення.

Аналіз останніх досліджень, щодо проблематики адміністративно-правового статусу міністерства юстиції вивчали такі вчені: В. Авер'янов, О. Бандурка, В. Бевзенко, Ю. Битяк, І. Голосніченко, В. Грашук, Н. Гудима, Є. Додіна, С. Ківалов, С. Козуліна, В. Колпаков, А. Комзюк, А. Куліш, А. Кухарчук, Д. Мандичев, Н. Нижник, М. Орзіх, О. Рябченко, В. Селіванов, С. Тюрін, О. Харитоновна, О.Харченко та ін. Однак, ці вчені доторкались цього питання лише опосередковано досліджуючи інші більш загальні чи спеціальні суспільні відносини.

Мета статті – на основі теорії адміністративного права, аналізу відповідних нормативно-правових вітчизняних і зарубіжних актів, праць вчених та інших джерел визначити адміністративно-правовий статус Мін'юсту щодо ефективного забезпечення прав і свобод громадян України.

Виклад основних положень. На думку С.О. Козуліної одним із найгостріших питань державної правової політики сьогодні є ефективність реалізації громадянами своїх прав і свобод, яка безпосередньо залежить від ступеня забезпечення їх надійної охорони та захисту, що здійснюються відповідними органами держави. Саме з такою правоохоронною діяльністю традиційно пов'язують феномен юстиції. Термін «юстиція» в літературі, законодавстві та на побутовому рівні здається зрозумілим і усталеним, проте, тільки на перший погляд. Змістовий спектр цієї дефініції варіюється, як правило, від сукупності системи всіх правоохоронних органів, судового відомства до діяльності цих установ, форми судової державної діяльності [2].

Значимо, що права і свободи громадянина стоять на першому місці в законодавстві ЄС та Конституції України. За ліберальною концепцією людина наділена основними правами та свободами з народження незалежно від статусу в суспільстві, безпосередньо ст. 3 Конституції України зазначає: людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [3].

Звідси випливає, що в якості роботи та правотворчості Мін'юсту вже закладена основа для того, для чого воно створене і функціонує на благо громадян України, оскільки це є первинним елементом виконавчо-розпорядчої та адміністративно-сервісної діяльності у сфері юстиції.

Згідно із тлумачним словник українського мови поняття «статус» - це певний стан чого-небудь [4, с. 420]. Згідно з теорією права правовий статус людини – це юридично закріплене становище людини в суспільстві відпо-

відно до якого фізична особа як суб'єкт права вступає у правовідносини, координує свою діяльність і поведінку в суспільстві [5, с. 60].

На думку Б. М. Ринажевського правовий статус суб'єктів права складається з об'єктивних, фактично існуючих елементів, виявивши та проаналізувавши які, в цілому можна пізнати явище комплексно. Усвідомивши правовий статус як цілісну систему, серед структурних елементів якої можна виділити головні, можна з'ясувати характер її взаємозв'язків з середовищем функціонування. Застосовуючи системний метод дослідження, можна визначити поняття «правовий статус» як комплексне юридичне явище, що визначає статус (становище) суб'єкта у відповідній системі, відокремити його статистичні й допоміжні елементи [6].

Куліш А. М. зазначає, що питання правового статусу державного органу в юридичній літературі донедавна зводилося, головним чином, до визначення його компетенції, встановленого законодавством кола прав та обов'язків [7, с. 86], що не розкриває повністю зміст поняття «правовий статус». Частина вчених під правовим статусом державного органу, як правило, розуміють певну сукупність повноважень юридично-владного характеру, реалізація яких забезпечує виконання покладених на нього завдань [8, с. 95]. Але О. М. Бандурка застерігає, що таке визначення є досить вузьким, воно не охоплює значної частини питань організації і діяльності державних органів, які визначають їх правовий стан або статус (ці два поняття часто ототожнюються, розглядаються як синоніми) [9, с. 125].

З вищесказаного, можна зрозуміти, що у науковців існують розбіжності з приводу визначення «правовий статус». Так як дійсно на даний час немає його законодавчого оформлення. А в науковій літературі думки вчених різняться.

Тим самим, поняття адміністративно-правового статусу, є дуже складним та багатограним, яке потребує досить детального наукового аналізу. Петришин О.В. зазначив, що адміністративно-правовий статус – це сукупність прав і обов'язків у сфері виконавчо-розпорядчої діяльності [10] із чим цілком доречно було б частково погодитись та взяти за основу, доповни його деякими іншими вагомими для предмета нашого дослідження елементами.

На нашу думку адміністративно-правовий статус органу виконавчої влади - це взаємопов'язаний комплекс завдань, прав і обов'язків покладених на них у сфері виконавчо-розпорядчої діяльності на надання адміністративних послуг та підстав адміністративної відповідальності основною метою якого є формування належних умов для забезпечення прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Перейдемо до аналізу другої складової нашого предмету «юстиції» (лат. *justitia*) - справедливість, правосуддя. Як стверджує професора І.П. Голосніченко адміністративно-правове забезпечення у сфері юстиції - це діяльність суб'єктів державного управління, спрямована на забезпечення законності та правопорядку в державі, захист прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Становлення України як демократичної соціально орієнтованої держави супроводжується зростанням ролі та значення органів юстиції, розширенням сфери їхньої діяльності. Важливого значення набуває термін «правова політика держави», яка реалізується на-самперед у діяльності органів Міністерства юстиції [10].

Законодавством визначено, що Міністерство юстиції України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мін'юст України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної правової політики, політики з питань банкрутства та використання електронного цифрового підпису, з формування та забезпечення реалізації політики у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації, у сфері нотаріату, у сфері виконання кримінальних покарань, у сфері захисту персональних даних, у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів, з питань державної реєстрації актів цивільного стану, з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, з питань державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, з питань реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, статутів, друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності [11].

Тобто, на Мін'юст, покладено ряд зобов'язань у сфері державної політики, основна мета яких є забезпечення справедливості, а саме правого регулювання (захисту) прав свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, тим більше що боротьба за справедливість зараз відбувається майже у всіх основоположних сферах життєдіяльності суспільства.

Мін'юст, має значний вплив на формування державної політики щодо створення умов для громадян на справедливий юридичний захист Конституційних прав, свобод та законних інтересів, а також на розвиток сучасного суспільства в юридичній сфері. Що об'єктивно покладає на нього відповідний адміністративно-правовий статус, який би дозволив йому ефективно захищати чесноти громадян, попереджати порушення їх прав і свобод в системі органів виконавчої влади.

Як уже нами стверджувалось вище, до елементів адміністративно-правового статусу органу виконавчої влади відноситься завдання, обов'язки і права про їх виконання, а також окремим рядком слід виділяти адміністративну відповідальність. Не є виключенням із цього правила й адміністративно-правовий статус Міністерства юстиції України.

Взявши за основу Положення про Міністерство юстиції України систематизуємо основні його права та обов'язки, оскільки в законодавстві та юридичній літературі комплексної класифікації не існує. Серед всього масиву, ми виділяємо чотири основних групи обов'язків:

1. Адаптування законодавства до стандартів ЄС в яку входять такі обов'язки, а саме: формування нової правосвідомості Європейського суспільства та захисту прав громадян. Наглядним прикладом цього є реалізація Міністерством Юстиції положень Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» [12] згідно з яким були демонтовані тисячі таких об'єктів, наприклад в м. Києві був знесений пам'ятник радянському діячеві Григорію Петровському, встановлений по вулиці Грушевського, 1 у Печерському районі столиці [13].

Розробка проектів, законів та інших нормативно-правових актів; захист інтересів України у Європейському суді з прав людини, наприклад Наближення національної системи захисту прав людини до загальноєвропейської практики надало всім, хто перебуває під юрисдикцією України, право на звернення до Європейського суду в разі порушення нашою державою, її органами, посадовими особами норм Конвенції, положення якої визнані обов'язковими на території України. Це право передбачено ст. 55 Конституції нашої держави, яка надає можливість звернення за захистом своїх порушених прав до судових установ міжнародних організацій після використання особою національних засобів захисту [14].

Однак, хибним на нашу думку є твердження тих науковців, які намагаються кодифікувати законодавство у сфері діяльності Мін'юсту [2], так завдання цього міністерства є дуже широкими, які вписатися в один кодекс не можливо. Інша мова, що є необхідність систематизувати законодавство, яке становить адміністративно-правовий статус Міністерства Юстиції.

Сприяння розвитку надання юридичних послуг з метою реалізації прав, свобод і законних інтересів громадян та юридичних осіб, зокрема як звітував Міністр юстиції П. Петренко станом на 2016 р. в Україні відкрито 126 центрів з надання безоплатної правової допомоги. Беручи до уваги статистику з 2015 по 2016р. більше 31 тис. громадян отримали правову допомогу, тим паче що звернутися із заявою про допомогу може кожен пересіч-

ний громадянин, тому це є однією із важливих змін, яка доводить нам, що наша країна на вірному шляху до Євроінтеграції [15].

Здійснення антикорупційної діяльності та проведення інших правових реформ, які стосуються Євроінтеграції, зокрема Мін'юст веде реєстр люсторованих осіб, заборонивши злочинним чиновникам займати державні посади. При цьому, по виконанню ст. 7. Закону України «Про очищення влади» відомості про осіб, щодо яких встановлено заборону, вносяться до Єдиного державного реєстру Міністерством юстиції України [16]. В умовах сьогодення до такого реєстру внесено 746 осіб [17].

2. Внутрішньополітичні та розпорядчі обов'язки, до яких слід віднести: державну реєстрацію політичних партій та контроль за ними; реалізацію політики з питань банкрутства; представництво інтересів держави при розгляді справ судами; організацію експертного забезпечення правосуддя; регулювання нотаріальної діяльності; координація діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади; посвідчувальні а також інші повноваження, які Мін'юст виконує у сфері запобігання легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом. Так, наприклад відповідно до наказу Міністра юстиції створено робочу групу з розробки нормативно-правових актів у сфері нотаріату при Мін'юсті України з врахуванням думки нотаріальної спільноти, науковців стосовно усунення колізій та прогалин в законодавстві та розроблення пропозицій щодо удосконалення законодавства, методичних рекомендацій з принципів і проблемних питань [18].

3. Міжнародне співробітництво: співпраця у сфері примусового виконання рішень; налагодження і підтримання зв'язків з міжнародними організаціями, а також контроль за додержанням Україною міжнародних правових угод та взаємодія з міжнародними інституціями. Наприклад, Мін'юст запустить систему залучити висококваліфікованих експертів Норвезької місії радників з питань верховенства права в Україні для розробки підзаконних нормативно-правових актів у ході запуску повноцінної системи пробації в нашій країні [19].

4. Забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері державної реєстрації: здійснення реєстрації нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та актів; скасування рішень про державну реєстрацію адміністрацій, а також державних підприємств, установ, організацій та державних господарських об'єднань, навчальних закладів із питань щодо правової освіти населення. Позитивним у цій сфері є те, що в умовах сьогодення Мін'юст проводить реформу щодо децентралізації шляхом наближення їх до споживачів (громадян) у сфері реєстрації актів цивільного стану. Тепер ці функції надають поряд із РАЦСаами можуть надавати усі міські ради. [20]. Ще одним ноу-хау у цій

сфері є те, що починаючи з 2016 року батьки можуть отримати свідоцтво про народження дитини в самому пологовому будинку [21].

По виконанню вище наведених адміністративних обов'язків Мін'юст має право: залучати спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, вчених, представників інститутів громадянського суспільства, наприклад, при Міністерстві юстиції формується Громадська рада за участю інститутів громадянського суспільства [22].

Отримувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених на нього завдань інформацію, документи і матеріали, зокрема від органів статистики - статистичні дані; користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державною системою урядового зв'язку та іншими технічними засобами; скликати наради, утворювати комісії, у тому числі постійно діючі, та робочі групи, проводити наукові конференції, семінари [11].

Таким чином, адміністративні права Мін'юсту можна класифікувати на такі види (відповідно до сфери їхнього поширення): щодо співпраці з населенням, внутрішньо-організаційної діяльності, роботи з інформаційними ресурсами та заходи адміністративного примусу.

Як комплексний різновид прав, який має сутнісні відмінності від іншої компетенції Міністерства юстиції, розглянемо окремих рядком проблему адміністративної відповідальності, яка застосовується органами Мін'юсту до юридичних осіб. Наприклад, згідно із п. 6 ст. 34 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», за результатами розгляду скарги Міністерство юстиції України та його територіальні органи приймають мотивоване рішення про накладення на державного реєстратора наступних санкцій: тимчасове блокування доступу державного реєстратора до Єдиного державного реєстру, анулювання доступу державного реєстратора до Єдиного державного реєстру скасування акредитації суб'єкта державної реєстрації [23]

Ще одним видом юридичної відповідальності в аналізованій сфері є адміністративна відповідальність фізичних осіб, правові підстави якої переплачені поперед всього в КУпАП. Так зокрема, посадові особи державної реєстраційної служби мають право складати протоколи про адміністративну відповідальність щодо осіб, які порушення порядок припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця та за порушення законодавства про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (166-6, 166-11 КУпАП) [99].

Таким чином, невід'ємним елементом змісту адміністративно-правового статусу міністерства юстиції України є адміністративна відповідальність фізичних і юридичних осіб, яка застосовується у цій сфері.

Усе вище наведене дає можливість сформулювати наступні висновки стосовно адміністративно-правового статусу Міністерства юстиції України:

1) адміністративно-правовий статус органу виконавчої влади - це взаємопов'язаний комплекс завдань, прав і обов'язків покладених на них у сфері виконавчо-розпорядчої діяльності на надання адміністративних послуг та підстав адміністративної відповідальності основною метою якого є формування належних умов для забезпечення прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб;

2) на Мін'юст, покладено ряд зобов'язань у сфері державної політики, основна мета яких є забезпечення справедливості, а саме правого регулювання (захисту) прав свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, тим більше що боротьба за справедливість зараз відбувається майже у всіх основоположних сферах життєдіяльності суспільства;

3) Мін'юст, має значний вплив на формування державної політики щодо створення умов для громадян на справедливий юридичний захист Конституційних прав, свобод та законних інтересів, а також на розвиток сучасного суспільства в юридичній сфері;

4) до елементів адміністративно-правового статусу Мін'юст відносяться завдання, адміністративні обов'язки і права про їх виконання, а також окремим рядком слід виділяти адміністративну відповідальність;

5) адміністративні права Мін'юст поділяються на такі види (відповідно до критерію їхнього поширення): щодо співпраці з населенням, внутрішньо-організаційної діяльності, роботи з інформаційними ресурсами та заходи адміністративного примусу;

6) невід'ємним елементом змісту адміністративно-правового статусу міністерства юстиції України є адміністративна відповідальність фізичних і юридичних осіб, яка застосовується у цій сфері.

Висновки. Отже, адміністративно-правовий статус Міністерства юстиції України – це взаємопов'язаний комплекс завдань, адміністративних обов'язків та прав у сфері виконавчо-розпорядчої діяльності і надання адміністративних послуг структурними підрозділами цього міністерства та підстав адміністративної відповідальності у цій сфері, з метою справедливого забезпечення (захисту) прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Література:

1. Мандичев Д. В. Поняття адміністративно-правового статусу виконавчої влади // Право і суспільство. – Вип. 5. – 2010. – С. 117-121.
2. Козуліна С. О. Сучасні проблеми та основні шляхи вдосконалення правового статусу органів міністерства юстиції України // Теоретичні та прикладні питання державотворення. – Вип. 14. – 2014. – С. 65-77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tpdp_2014_14_7
3. Конституція України Верховна Рада України: Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254 // Офіційний вісник України від 01.10.2010 р. – № 72.
4. Новий словник української мови: у 3 т. / укл.: В. Яременко, О. Сліпушко. – К.: Аконіт, 2008. – 864 с.
5. Скакун О. Ф. Т. – суспільства // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. – Суми: Сумський державний університет, 2015. – 374 с.
9. Бандурка О. М., Бугайчук К. Л., Гуменюк В. А. та ін. Адміністративне право України : Підручник. – Х.: Нац. універ. внут. справ, 2004. – 480 с.
10. Голосніченко І. П. Адміністративне право України: основні поняття : навч. посіб. – К.: ГАН, 2005. – 232 с.
11. Положення про Міністерство юстиції України: затверджене Постановою Кабінет Міністрів України від 02.07.2014 р. № 228 // Урядовий кур'єр. – Офіційне видання від 31.12.2015 р. – № 246.
12. Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні Верховна Рада України; Закон від 09.04.2015 р. № 317-VIII // Голос України. – Офіційне видання від 20.05.2015 р. – № 87.
13. У Києві демонтували пам'ятник радянському діячеві Петровському // Кореспондент. – 25.11.2009. – Режим доступу: <http://ua.korrespondent.net/ukraine/1021138-u-kievi-demontuvali-pamyatnik-radyanskomu-diyachevi-petrovskomu>
14. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та Європейський Суд з прав людини Міністерство юстиції України. 2016. – Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/159>
15. Кількість письмових звернень клієнтів, прийнятих рішень про надання БВПД та виданих доручень. Міністерство юстиції України. – Режим доступу: <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1G1QBxhJhOmyN3EVNXpCKwjDRKtewy57F5i5rUIVOE4/pubchart?oid=732012308&format=interactive>
16. Про очищення влади Закон. за станом на 01.10.2016 р. // Голос України від 15.10.2014 р. – № 198.
17. Офіційний веб-сайт очищення влади України. – Режим доступу: <ustration.minjust.gov.ua/article/read/142>
18. Робоча група з розробки нормативно-правових актів при Міністерстві юстиції України / Міністерство юстиції України. Наказ від 04.09.2015 р. К. №247/7. – Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/section/531>
19. Мін'юст запускатиме повноцінну систему пробації в Україні за підтримки норвезьких колег / Міністерство юстиції України. – 2016. – Режим доступу: <https://minjust.gov.ua/ua/news/48682>

20. Зареєструвати шлюб за 24 години можна буде вже у серпні / Павло Петренко. – Міністерство юстиції України. 15.07.2016 р. – Режим доступу: <https://minjust.gov.ua/ua/news/48457>.
21. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон за станом на 01.10.2016. // Голос України від 27.07.2010 р. – № 137.
22. Протокол загальних зборів за участю інститутів громадянського суспільства для формування Громадської ради при Міністерстві юстиції України. Міністерство юстиції України. 2015. – Режим доступу: file:///C:/Users/user/Downloads/%D0%9F%D1%80%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%BA%D0%BE%D0%BB%20%D0%A3%D0%97_%D1%81%D0%BA%D0%B0%D0%BD_040915.pdf
23. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань Верховна Рада України. Закон від 15.05.2003 № 755-IV // Голос України. – Офіційне видання від 24.06.2003 р. – № 115.
24. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073-X. // Відомості Верховної Ради УРСР від 18.12.1984 р. – № 51.

Марченко А. Понятие и содержание административно-правового статуса Министерства юстиции Украины.

В статье сформировано понятие и раскрыто содержание административно-правового статуса министерства. Которое состоит из, взаимосвязанного комплекса задач. Среди которых административные обязанности и права в сфере исполнительно-распорядительной деятельности на предоставление административных услуг структурными подразделениями этого министерства и оснований административной ответственности в этой сфере. С целью справедливого обеспечения (защиты) прав, свобод и законных интересов физических и юридических лиц.

Ключевые слова: административная услуга, административно-правовой статус, задание, обеспечение, права и свободы, справедливость.

Marchenko A. The concept and content of the administrative and legal status Ministry of Justice in Ukraine.

This article is the notion and content of the administrative and legal status of the Ministry of Justice. This is a complex task administrative duties and rights in the executive and administrative activities of administrative services and structural divisions of the Ministry and the grounds of administrative responsibility. The purpose of the administrative and legal status of the Ministry of Justice is justice collateral (security) rights, freedoms and lawful interests of individuals and legal entities.

Keywords: Administrative and legal status, Administrative services, Justice, Provision, task, Rights and Freedom.